

u některé z ostatních v § 11 jmenovaných pokladen...« neznamení nic jiného, než »p o j i š t ě n y b ý t i m a j í«, t. j. po zákonu povinnému pojištění podléhají. Slova ta mají tu týž význam, jako v § 1, kde se rovněž praví, že »dělníci a výkonní úředníci... pojištění jsou podle tohoto zákona pro případ nemoci«, a mají smysl ten, že ex lege povinnému pojištění podléhají. Z toho, že František N. u gremiální nem. pojišťovny fakticky k pojištění přihlášen nebyl, neplyne ještě, že ve smyslu uvedeného ustanovení pojištěn není, ježto jeho pojistná povinnost — arci kdyby byly dány její zákonné předpoklady — nezakládala by se přihláškou, nýbrž nastala by ipsa lege. Nelze tedy právem tvrditi, že — nebyl-li u gremiální pojišťovny přihlášen — ve smyslu § 13 odst. 1 zákona č. 33/1888 ř. z. pojištěn nebyl, a usuzovati z toho na pojistnou příslušnost zúč. pojišťovny. Výrok žal. úřadu o pojistné příslušnosti zúč. pojišťovny spočívá podle těchto úvah na mylném výkladu tohoto ustanovení, tedy na nesprávném právním názoru, který zavínil, že žal. úřad nezjistil pro otázku stěžující si firmou tvrzené výhradné věcné pojistné příslušnosti gremiální nem. pojišťovny v Praze k pojištění Františka N. rozhodnou skutečnost, je-li totiž stěžující si firma povinným členem gremia obchodníků v Praze.

č. 12.888.

Pojišťovací právo: * Odhláška (přihláška) není neplatná proto, že se nestala na tištěném formuláři, uvedeném v § 18 odst. 4 zákona č. 221/1924 Sb. ve znění zákona č. 184/1928 Sb.

(Nález z 30. dubna 1937 č. 12.484/37.)

Prejudikatura: Boh. A 12.336/36.

Věc: Okr. nem. pojišťovna v Trnavě proti rozh. okr. úřadu v Trnavě ze 17. srpna 1934 o sociálním pojištění.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Okr. nem. pojišťovna v Trnavě vyměřila Arturu T. platebním výměrem z 20. září 1933 za dobu od 4. července do 31. srpna 1933 za Marii T. nemocenské, invalidní a starobní pojistné částkou 26 Kč 40 h.

Okr. úřad v Trnavě vyhověl výměrem ze 17. srpna 1934 stížnosti Artura T., výměr pojišťovny pozbavil platnosti a pojišťovně uložil, aby vydala nový správný výměr. K odůvodnění bylo uvedeno: Podle dopisnice z 6. července 1933 odhlásil st-l Marii T., nar. 4. června 1913, dnem 4. července 1933. Toto odhlášení bylo opakováno 31. srpna 1933 na tiskopise vydaném Ústřední sociální pojišťovnou. Ježto odhláška z 6. července 1933 byla meritorně způsobilá a zcela jasná k vzetí pojištění do evidence, byla odhláška na tiskopise pro st-le jen formálním doplňkem prvé odhlášky, a ježto odhláška dopisnicí obsahovala všechny náležitosti předepsané v § 18 odst. 3, pojišťovna neprávem předepsala pojistné příspěvky st-li za Marii T. po době, kdy došla odhláška dopisnicí.

Stížnost podaná na toto rozhodnutí nepopírá, že Artur T. odhlásil Marii T. dopisnicí z 6. července 1933 dnem 4. července 1933, že tato odhláška byla materiálně způsobilá a zcela jasná ke vzetí do evidence a že obsahovala všechny náležitosti předepsané v § 18 odst. 3 poj. zákona, nýbrž, dovolávajíc se 4. odst. § 18, tvrdí jen, že zaměstnavatel, který podá odhlášku jiným způsobem než na tiskopisech vydaných Ústřední sociální pojišťovnou, nesplní tak povinnost zákonem jemu uloženou a pojišťovna nemusí přihlédnouti k odhlášení zaměstnavatele, resp. může podle § 160 předepsati pojistné za takové pojištěnce, kteří z povinného pojištění nebyli odhlášeni na předepsaném tiskopise. Ustanovením 4. odst. § 18 poj. zákona vyslovil prý zákonodárce neplatnost odhlášky, nebyla-li učiněna na úředním formuláři. Nss nemohl se přikloniti k těmto vývodům stížnosti:

Stížnost má sice pravdu, že § 18 zákona č. 221/1924 Sb. ve znění zákona č. 184/1928 Sb. stanoví ve 4. odstavci, že přihlášky a odhlášky se musí dít na tištěných formulářích, které vydá Ústřední sociální pojišťovna, než ze zákona nelze vyvoditi, že by tato forma byla podmínkou platnosti přihlášek a odhlášek. Kdyby byl zákon chtěl stanoviti, že přihlášky a odhlášky, které nebyly podány na předepsaném tištěném formuláři, jsou neplatné, byl by to výslovně prohlásil. To však neučinil, neboť předpisem § 18/4 zamýšlel pouze sjednotiti formuláře a tím zjednodušiti správu (tisk č. 1777, str. 47). Neprávem tedy má pojišťovna zato, že odhláška ze 4. července 1933, poněvadž nebyla podána na předepsaném formuláři, byla neplatná (srov. Boh. A 12.336/36). Neplatnost takovéto odhlášky nelze dovoditi ani z ustanovení § 160 odst. 2 lit. a) poj. zákona, podle něhož je platiti pojistné také za dobu, po kterou pojištěnec nebyl odhlášen (§ 17), ačkoli byl přerušen poměr, zakládající pojistnou povinnost. Dovolávaný § 17 mluví toliko o odhláše, resp. přihláše, avšak nestanoví, že přihláška neb odhláška, která se nestala na předepsaném formuláři, je neplatná s důsledky vytčenými stěžující si pojišťovnou.

Č. 12.889.

Chudinství: * Obec pobytu může uplatňovati regresní nárok vůči obci domovské podle § 28 domov. zákona č. 105/1863 ř. z. za chudinskou podporu poskytnutou jejímu příslušníku jen tehdy, jde-li o osobu objektivně chudou. Při tom nezáleží na tom, měla-li obec pobytu možnost vyšetřiti majetkové poměry podporovaného.

(Nález z 3. května 1937 č. 12.822/36.)

V ě c: Obec města Podmokel proti rozh. okr. úřadu v Duchcově z 10. prosince 1933 o náhradě chudinské podpory.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad žádost obce města Podmokel, aby jí podle § 28 domov. zákona č. 105/1863 ř. z. jako obci pobytu byl přiznán oproti obci Bělušicím, jakožto obci domovské, nárok